

[Tove Lindbo Larsen]

Der er også en anden mulighed, nemlig at man opbygger noget forskning uden for ernæringsenheden, f.eks. en klinisk ernæringsforskning. Det kan man udmærket foretage på universiteterne i Århus og København, og der er forslag fra Århus om, at det kan gøres for 275.000 kr. Hvis der ingen økonomiske problemer er, er det måske bare at sige ja tak, her er endnu en vej, vi kan gå.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Det var den nuværende regering og ikke den tidligere, som spørgeren sad i, der tog initiativet til dette. Det var mig og ikke spørgeren, som gennem forbindelse med Mønstedfonden fik sat skub i dette her. Vi står nu her med en fiks og færdig plan for, hvordan vi kan bygge det op. Hvis de pægældende organisationer vil lave det på en anden måde, kunne de jo f.eks. selv betale noget til det og så starte for sig selv.

Dette her er det, jeg som forskningsminister kan tage ansvaret for, og jeg synes, det er et beundringsværdigt arbejde, der er gjort af dem, der har arbejdet med det, og det synes jeg ikke man skulle kritisere.

Tove Lindbo Larsen (S):

Jeg har ikke på noget tidspunkt kritiseret dem, der har lavet et stykke arbejde, og slet ikke dem, der har lavet den rapport, som er grundlaget for, at man i dag står og kan diskutere ernæringsforskningen, men de folk, der har siddet i den arbejdsgruppe, som er kommet med forslaget, er jo ikke tilfreds med det heller. Det er faglige folk, det er folk, der ved, hvad de taler om, og derfor er der ikke noget mærkeligt i, at man som politiker lytter til de folk, som ved noget om tingene, og spørger, hvorfor regeringen har taget den holdning, som tilfældet er.

Formanden:

Undervisningsministeren slutter spørgsmålet.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg tror, at vor uenighed skyldes, at spørgeren fortsat tror, at det er økonomien, som stiller sig hindrende i vejen for, at det kan blive på en anden måde. Det er ikke økonomien, det er hensynet til, at dette institut skal opbygges gradvis og forsvarligt, sådan at

man først får en kerne af forskere, som så kan bidrage ved opbygningen af instituttet og ved ansættelsen af de næstfølgende forskere.

Man skal ikke klaske forskningsinstitutter op med ét slag. Det har vi set alt for mange dårlige eksempler på. Disse spor skræmmer, og derfor beder jeg om, at man lytter til de erfarne rotter, som siger: på denne måde skal forskningsinstitutter bygges op!

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 615

2) Til *ministeren for skatter og afgifter* af:

Thoft (SF):

»Vil ministeren sikre, at bidrag til støtte for annoncer og lignende agitation for eller imod »den europæiske akt« ikke kan fratrækkes i den skattepligtige indkomst, og vil ministeren instruere ligningsmyndighederne herom?«

Skriftlig begrundelse

Ministeren har tidligere klart givet udtryk for, at agitation til fordel for politiske budskaber ikke var fradragsberettiget i den skattepligtige indkomst, og det er jeg tilfreds med. Derfor undrer det mig, at jeg i Information den 25.-26. januar 1986 har kunnet læse, at virksomheder, som støtter Industrirådets opfordring om kontant støtte til kampagnen for et ja til EF-pakken, kan fratække disse støttebeløb. Dagbladet Information anfører skattedepartementet som kilde.

Thoft (SF):

Jeg har to gange tidligere i skatteudvalget trukket sager frem af den karakter, vi skal drøfte i dag, nemlig spørgsmålet om annoncer betalt i det ene tilfælde af en række grovvarerfirmaer i Odder, i det andet tilfælde af firma Mærsk Møller, der udgav et særkemplar af personalebladet, som lobhudlede Dyvigrapporten, og i begge tilfælde svarede ministeren næsten identisk, nemlig at annoncer og den type materiale med et rent politisk indhold efter fast lignings- og landsskattepraksis ikke var fradragsberettiget ved indkomstopgørelsen.

På den baggrund undrer det mig, at virksomheder, som følger Industrirådets opfor-